

L'Alba Carrera va introduir-se ben aviat al món empresarial. Amb només dinou anys entrava a treballar a la companyia del seu futur sogre, Rossend Vall, on d'un dia per l'altre va trobar-se amb una gran responsabilitat entre mans: **"El meu sogre em va dir el primer dia de feina: 'Aquí et deixo aquest despatx i tots aquests papers. Demana el que et faci falta i organitza-m'ho tot'. Rebre per part d'ell aquest vot de confiança tan aviat, quan ni tan sols estava encara casada amb el seu fill i, a més, sent una dona -ho destaco perquè l'any 1978 les coses no eren com ara-, em va donar una gran confiança."**

L'Alba no dubta que aquest fet ha determinat la capacitat de superació que la caracteritza i la comoditat amb la que avui en dia porta el pes de la responsabilitat. Actualment aquesta empresària de Sant Fruitós de Bages segueix treballant al mateix negoci familiar, Nelti, de la mateixa població. La firma es dedica a diverses vessants de la construcció: la venda de materials a tercers, l'execució d'estructures de formigó armat, i els diferents treballs de la branca de paletaeria per poder oferir un total acabat.

Allà hi treballa amb el seu marit i el seu cunyat, en Manel i en Valentí, i també amb un cosí d'aquests, en Josep Vall. L'empresa, però, compta a més amb quaranta-cinc treballadors. **"Com acostuma a passar en el sector de la construcció, la majoria són homes, però per a mi això és indistint; vint anys enrera potser hauria estat important, però avui en dia no"**, afirma amb rotunditat.

No obstant, observa l'Alba que el seu cas és diferent perquè es tracta d'un negoci familiar: **"Si parlem d'una multinacional o de qualsevol companyia de grans dimensions, on una dona tingui un càrrec dins la jerarquia empresarial, probablement les coses no serien iguals, però allà no xoques tant pel fet de ser dona com pel parentiu que hi ha amb els qui t'han d'oïr."** Així, explica, a vegades els cal recórrer a algú de fora l'empresa que pugui fer-los una crítica objectiva que tots acceptin.

En la seva opinió, la major dificultat amb la que es troba una dona empresària avui en dia és el fet d'haver de compaginar feina i família: **"S'accepta que treballis, però no s'acaba d'entendre que sacrifiquis en certa mesura la teva vida familiar. Aquí és on et pots trobar més sola"**, conclou. Per això l'opció de no treballar que escullen algunes dones li sembla perfectament defensable, sempre que ho hagin decidit per elles mateixes: **"Treballar només a casa et permet estar molt més temps amb la família, i tenir una feina a fora et dona una visió diferent, una mentalitat més oberta, una realització professional... Tot té avantatges i inconvenients."**

De la seva professió tot li agrada, i diu que pot acomodar-se a qualsevol tasca. S'ocupa principalment de portar el control administratiu, la comptabilitat, la gestió amb els bancs..., però si ha de sortir a vendre a la botiga o anar a veure clients no té cap problema. Sembla obligatori preguntar si pel fet de ser dona se sent tractada diferent quan fa les gestions externes pròpies de la seva feina: **"Amb els clients i proveïdors hi ha un nivell cultural similar i un llenguatge de tu a tu, sempre molt correcte. Amb els treballadors potser no tant, ja que**

en el meu cas els tracto amb més distància i lamentablement no estan acostumats a que els mani una dona, a la construcció."

L'Alba està convençuda d'haver aconseguit un tracte parell amb els homes en l'àmbit laboral: **"Quan vaig al banc a demanar una pòlissa o una línia de descompte no veig que el banquer es mogui per paràmetres diferents, perquè jo sigui una dona. Ell té en compte la confiança que li pugui donar la nostra empresa i l'expedient empresarial. Jo li exposo ben clar què vull i vaig totalment preparada per respondre a allò que intueixo que em pot demanar i, sense enganyar a ningú, vendre la meua idea"**. D'aquesta manera, critica les dones que fan servir la seva condició per aconseguir el que volen: **"Si ho fem ens estem tirant pedres a sobre. Ara, és clar que podem fer valdre la nostra personalitat, la nostra simpatia, com ho fa qualsevol home."**

Malgrat això, destaca que encara hi ha camí per recórrer en el terreny de la igualtat. Segons aquesta dona de Sant Fruitós de Bages, un aspecte a denunciar i que potser no és tan conegut o no se'n parla tant és que els homes segueixen sense encaixar bé que els guanyis una batalla, que no sàpiguen rebatre't un argument: **"En el món laboral no ho accepten gens, i en l'àmbit més íntim has de ser prou viva com perquè no es noti, quan guanyes tu"**.

Com a empresària, l'Alba ha hagut d'afrontar situacions ben difícils. Després de veure's afectada per diverses fallides, Nelti va fer suspensió de pagaments l'any 1983, un tràngol que ningú no voldria haver de passar: **"Llavors has de fer coses que mai havies imaginat. Vaig donar la cara al cent per cent, però igualment el fet de saber que estàs incomplint els teus compromisos empresarials et fa sentir un gran malestar. Tanmateix, l'única opció que tens és deixar al marge alguns aspectes de la teva escala de valors per salvar altres coses també importants."**

L'experiència l'ha portada a la conclusió que no es pot anar amb el cor a la mà, malgrat que, com tothom, tingui uns principis que pensa que hem d'aplicar sempre que ens sigui possible: **"La gent, però, moltes vegades no és sincera, i si tu ho perceps, això, has d'actuar en conseqüència, i canviar per tant la teva tàctica. Això, en qualsevol cas, et fa entrar en contradiccions i costa de pair"**.

Per afrontar les adversitats, l'Alba es basa en l'experiència i el coratge que li ha donat haver superat anteriorment altres obstacles i, per sobre de tot, en la seva intuïció: **"Com que sóc realista, ja veig a venir els problemes abans que m'arribin; per això preparo les solucions amb anterioritat."** Ja fa temps algú li va donar un consell: 'Alba, el radar ha de funcionar de nit'.

Ella va prendre bona nota d'això, i diu que sovint es desperta amb un 'Ja ho tinc!', la fórmula per arreglar un problema o la solució per evitar-ne un altre. Aquesta empresària de Sant Fruitós de Bages, tanmateix, té ben clar que no es poden arrossegar sempre els maldecaps, però també que tampoc no te'ls pots anar espolsant, sense resoldre'ls. En aquest sentit, valdria afegir que cadascú té les seves armes. La seva? El radar.

Alba Carrera - Sant Fruitós de Bages (el Bages)